

רע"פ 7804/19 - אליסע שעבאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7804/19

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

אליסע שעבאן

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בירושלים בתיק ע"פ 10310-10-18 מיום
13.1.2019 שניתן על ידי כב' הנשיא אהרון פרקש וככ'
השופטים עודד שחם ו أبرהם רובין

עו"ד סים דכוור
עו"ד איתמר גלבזיש

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' הנשיא א' פרקש, והשופטים ע' שחם
וא' רובין) בתיק ע"פ 10310-10-18 מיום 13.1.2019, בגין התקבל ערעור המשיב על הכרעת דיןו של בית משפט
השלום בירושלים (כב' השופט א' גורדון) בת"פ 40407-09-15.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. המבקש הועמד לדין בגין עבירה של סיווע על ידי נוטרין (להלן: העבירה), לפי סעיף 47 לחוק הנוטרינוים, התשל"ז-1976 (להלן: הסעיף וחוק הנוטרינוים). כתוב האישום מושא הבקשה שלפניו, מופנה נגד שני נאים - המבקש בבקשתו דין, ונאים אחר (להלן: הנאשם).

למען הנוחות, להלן לשון סעיף 47 לחוק אשר כותרתו "סיווע לעבירה":

"נוטרין המשמש בסמכותו לגבי מסמך ביודעו כי המסמר נועד לביצוע עבירה פלילית או שבעריכתו היה משומם עבירה פלילית, דין, מאסר שלוש שנים או דין של הנאשם באויה עבירה, הכל לפי העונש החמור יותר".

2. בתמצית, על פי כתוב האישום המתוקן בשנית, עובר ליום 15.3.2014 שכןו המבקש וה הנאשם לאחר את המתלוון, ליד 1935 אשר בעת התרחשות המעשים המתוארים בכתב האישום אושפץ בבית חולים תוך שהפגין תסמינים של בלבול ואי כשירות משפטית, לחותם על מספר מסמכים אשר הקנו לנאים הנאשם את מרבית רכושו של המתלוון. המבקש אישר את המסמכים באישור נוטרינו על אף מצבו הבריאותי של המתלוון ומוביל שהיתה ברשותו תעודה רפואית כנדרש לפי סעיף 4(ה) לתקנות הנוטרינוים התשל"ז-1977.

3. ביום 20.8.2018 זיכה בית משפט השלום את המבקש מחמת הספק והרשיע את הנאשם לאחר במוחס לו. בית המשפט קבע כי המבקש היה מודע למצבו הקוגניטיבי הלקוי של המתלוון והבין כי המתלוון הוחתם על המסמכים מבלי להבין את מהותם. חרף קבועות אלו, זיכו המבקש נשען על קבועתו המשפטית של בית המשפט כי העבירה דורשת הוכחתו של יסוד נפשי שענינו "מטרה לסייע", כנדרש בעבירות הסיווע לפי סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

ביום 13.1.2019 קיבל בית המשפט המחויז את ערעור המשיב, הרשיע את המבקש בעבירה והחזיר את התקיק לבית משפט השלום לממן גזר דין. בית המשפט קבע כי היסוד הנפשי הנדרש בגדר סעיף 47 לחוק הנוטרינוים הוא מודעות הנוטרין לכך שהמסמר לגבי הפעיל את סמכותו נועד לביצוע עבירה פלילית או שבעריכתו הייתה עבירה פלילית. עוד הוסיף, כי אף בהנחה שהמבקש לא הבין שהוא מסייע לביצועה של עבירה, קביעותו של בית משפט השלום מלמדות על יסוד נפשי של עצמת עינים מצד המבקש שדי בהן כדי לבסס הרשותו.

ה המבקש ממאן להשלים עם תוכאות פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניו.

להשלמת התמונה, צוין כי בית משפט השלום גזר על המבקש שבעה חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות, לצד מאסר מוותנה ופיצויים למתלוון, וערעוריהם שהגשו המשיב על גזר הדין נדחו על ידי בית המשפט המחויז ביום 27.10.2019 (כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל, ח' זנדרג).

نימוק הבקשה ותגובה המשיבה

4. עניינה של הבקשה בשאלת היסוד הנפשי הנדרש להרשותה בעבירה לפי סעיף 47 לחוק הנוטרינוים, אשר

עמוד 2

לשיטת המבוקש מעלה סוגיה עקרונית. המבוקש סבור כי העבירה דורשת הוכחת יסוד נפשי של כוונה לשיער, או למצער, כי שתי הפרשנויות סבירות ויש להעדיף את זו שתטיב עם הנאשם. כך נטען, כותרת העבירה "סיעע לעבירה" מלמדת שהיסוד הנפשי הדרושים הינו כוונה; יש להחיל את הוראות החלק הכללי של חוק העונשין; וכי לא ניתן מצב בז נדרש יסוד נפשי של מודעות, משנوص סעיף 47 אפשר כי דין של נוטריון המואשם לפי הסעיף יהיה כשל האשם באותה עבירה, היהות שאז, יכול יווטל על המורשע בסעיף, אותו העונש שיושת על הנאשם אחר לגבי הוכח יסוד נפשי של כוונה.

מנגד, סבורה המשיבה כי הבקשה לא מעלה כל שאלה משפטית המצדיקה דין בגלגול שלישי. לשיטתה, הסעיף ברור ומפורש והוא סומכת ידיה על פסק דין של בית המשפט המחויז. עוד נטען כי עובדות המקירה מצביעות על כן שהתקיים אצל המבוקש אף יסוד נפשי של כוונה לשיער.

דין והכרעה

.5. לאחר שעניינו בבקשתה על נספחה ובתגובה לה, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות.

cidou, רשות ערעור ב"גolgol shel shishi" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 19/8421). זהה ב' מדינת ישראל (24.12.2019)). בעניינו, לא עומדת הבקשה באמונות המידה האמורות.

בית המשפט המחויז נדרש למכלול הטענות באשר לפרשנות החוק ודחה את טענותו של המבוקש, וקבעותו מקובלות עלי. לשון החוק ברורה, ואין ממש בטענות המבוקש לפיהן דרש הסעיף הוכחת יסוד נפשי של כוונה, ובית המשפט המחויז עמדvr כך בהרחבבה. בית המשפט המחויז הוסיף וקבע בשולי דבריו ומעבר לנדרש כי יש במקרה של בית משפט השלום כדי להוכיח כי אף יסוד נפשי של כוונה התקיים במעשה של המבוקש.

.6. סוף דבר, הבקשה נדחתה. המבוקש יתייצב לריצויו עונשו ביחידת עבודות שירות, במפקדת מחוז דרום, ביום 1.4.2020 עד לשעה 00:08. בשל חלוף הזמן, ככל שישبور הממונה על עבודות השירות כי נדרש חוות דעת עדכנית, יגישה לבית משפט זה עד ליום 22.3.2020.

ניתנה היום, י"ד באדר התש"פ (10.3.2020).

שפט